

Bales i ombres

Pau Miró

Els jugadors

ESCENA 2: L'enterrador

A la cuina. El barber i l'enterrador.

Enterrador: A l'hivern hi ha menys assassinats. A Kerch, Ucraïna. Hi ha un gran llac i resulta que el llac es glaça, i és clar, no hi poden llençar cadàvers perquè el llac està glaçat.

Silenci

Esperen la primavera. Quan arriba la primavera, els assassinats es desapareixen.

Silenci

Aquests cadàvers serveixen per alimentar la natura.

Silenci

És confortable saber que la vida serveix d'alguna cosa, no creus?

Silenci

M'ho ha explicat la Iryna.

Silenci

És una prostituta de Kerch. Ucraïna. Ara ja fa un temps que viu aquí. És molt bona, de veritat que ho és. És la hòstia. Quan acaba, t'explica històries com aquesta del llac glaçat.

Silenci

Són com una mena de contes. Històries on sempre hi ha morts. Però tenen la seva gràcia.

Silenci

En el seu país era mestra de criatures. Aquí fa de prostituta, però es veu que no ho pot evitar. Vull dir, això d'explicar històries, contes, com li'n vulguis dir....

Silenci

Deformació professional, suposo.

Silenci

No vaig amb la Iryna perquè m'expliqui contes. La vaig a veure un cop a la setmana i si tingués més

diners hi aniria més sovint. És un àngel. Té una pell molt fina. Té un cul fantàstic i folla de collons. Molt carinyosa. Per això la vaig a veure. Quan cavalca damunt meu, "tocotoc-tocotoc-tocotoc" és com si em tornés una mica de vida, com si li'n pogués prendre una mica.

Silenci

L'enterrador encén una cigarreta, però immediatament l'apaga.

He deixat de fumar.

Silenci

M'ofego.

Silenci

Vols que t'expliqui una cosa patètica?

Silenci

Estic gelós.

Silenci

La Iryna. Em posa gelós.

Silenci

Ja ho sé. És estúpid que una puta em posi gelós, però m'hi posa.

Silenci

Sóc un client més. Tant me fa si se la tiren 100 tios a la setmana. No és això. Sé que deu tenir clients molt més guapos. Més joves. Em sembla que fins i tot té un nòvio macarra. No és això. Quan em corro i em quedo allà estirat uns minuts, i ella m'explica el conte, no ho sé... Aquell és el meu lloc.

Silenci

Em toca molt els collons que expliqui històries als altres clients.

Silenci

No puc suportar que em prenguin el meu lloc.

Silenci

Miro que no se n'adoni, però li pregunto si explica històries als altres clients.

Silenci

Per què no ho hauria de fer?

Silenci

Si li pogués comprar més temps aniria tots els dies de la setmana amb ella.

Silenci

No tinc edat per estar gelós. Tinc el fetge inflat.

Silenci

Sí que triga.

Barber: El professor?

Enterrador: No, l'actor. A veure si torna i puja el cafè d'una vegada. Si no prenc cafè al matí sóc capaç de matar qui tingui al davant.

Silenci

Barber: Així que ara treballes al cementiri.

L'enterrador assenteix.

T'agrada?

Enterrador: No. És la millor feina que he tingut mai. Tranquil·la.

Barber: Paguen bé?

Enterrador: No, però de moment paguen. Ens contracta una sub-empresa d'aquestes, pots comptar.

Silenci

Barber: Quant temps fa que no ens veiem?

Enterrador: No ho he comptat.

Barber: He de confessar que en algun moment us he trobat a faltar.

Enterrador: Em trenques el cor.

Barber: La meva dona també us troba a faltar, diu que no em moc de casa.

Enterrador: Folles amb la teva dona?

Barber: Aquesta tarda hem quedat per anar a mirar rentadores.

Enterrador: Però esteu bé? Folleu de tant en tant?

Silenci

Barber: Em sembla que està amb algú.

Enterrador: Què dius?

Barber: Em sembla que sí.

Enterrador: Tota la vida amb la mateixa persona. Què esperaves?

Silenci

I et fa patir això? Tu també estàs gelós?

Silenci

Barber: El que em fa patir és que em deixi. Que faci el que vulgui, amb qui vulgui, però que no em deixi.